R2016 (page 182)

தாவீது அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பை நாடுதல்

DAVID'S CONFESSION AND FORGIVENESS

சங்கீதம் 32:1-11

“தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும்.” - சங்கீதம் 51:10

இந்த ஒரு பாடத்திற்கு, தாவீது அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பை நாடினார் என்ற தலைப்பைப் பெரும் திருப்தியுடனே நாங்கள் எழுதுகின்றோம்; ஏனெனில் இம்மனுஷனிடத்தில் காணப்பட்ட நல்ல விஷயங்களானது மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லையெனில், நாங்கள் மனந்திரும்பாததின் நிமித்தமான தாவீதின் வீழ்ச்சியும், அதனால் வந்த திகைப்பூட்டும் நஷ்டங்களும் என்ற தலைப்பையே கொடுத்திருக்க வேண்டியிருக்கும். யூத வரலாற்றிலுள்ள இந்தத் தலைசிறந்த பாத்திரத்தை இதுவரை நாம் பார்த்ததில், ஒரு நீதிமானாக, உத்தமனாக, தேவபக்தியுள்ள மனுஷனாக, இன்னுமாக நன்னெறியிலும், அறிவிலும், உயர் நிலையை அடைந்த ஒரு மனுஷனாக, தேவன் ஆசீர்வதிப்பதற்கென்றும், தேவனால் கனப்படுத்துவதற்கென்றும், தம்முடைய ஊழியத்திற்குத் தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பிரதிநிதியாகப் பயன்படுத்துவதற்கென்றும் தேவன் பிரியப்பட்ட ஒரு மனுஷனாக இவர் காணப்படுவதற்குக் காரணமான அந்த உயர்ப்பண்புகளை நாங்கள் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம்.

ஆனால் இவர் இந்த நிலைகளையெல்லாம் அடைந்திருந்தபோதிலும், ஞானமும், திறமையும், தெளிந்த புத்தியும் இவருக்கிருந்தபோதிலும், தாழ்மையும், தேவனுக்கேற்ற பயபக்தியும் இவருக்கிருந்தபோதிலும், இந்த மாமனிதனின், இந்த நல்ல மனிதனின் பாவப்பட்ட விழுந்துபோன மாம்சம்கூட, திரளான ஆஸ்தியின் சோதனைக்குள் அகப்பட்டுப்போனது. நல்ல ஒரு மனிதனாகவும், பல்வேறு விஷயங்களில் மிகவும் பலமான குணங்களை உடையவராகவும் காணப்பட்ட தாவீதின் வீழ்ச்சியினைக்குறித்துப் புரிந்துகொள்ளவே சிரமமாகக் காணப்படுகின்றது; ஆனால் எழுத்தாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு மிகவும் சரியாகப் பகுத்துப்பார்த்திருக்கின்றார் என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்: சிலர் விஷயத்தில், அதிலும் விசேஷமாகப் பலமான பாத்திரங்களின் விஷயத்தில், பழைய மனுஷனும் புதிய மனுஷனுமாகிய இருவருமே இயல்புக்கும் அதிகமான உக்கிரம்கொண்டிருப்பார்கள்; பழைய மனுஷனுடைய கலகத்தனமான உணர்வுகளானது, இதைவிட உறுதியான வீரியத்துடன் காணப்படும் புதிய மனுஷனால் கட்டுப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் எப்போதேனும் பழைய மனுஷனுக்கான புதிய மனிதனுடைய எதிர்ப்பானது தளர்த்தப்படும்போது அல்லது மட்டுப்படுத்தப்படும்போது, பின்னர் சீர்கேடுகள் திகிலூட்டும் அளவுக்கு வெடிக்கும்.

நிச்சயமாகவே, பெரும் பாவத்திற்குள்ளான தாவீதின் இந்த வீழ்ச்சி என்பது சடுதியாய் நடக்கவில்லை. இதற்கு நேராக வழிநடத்தின தவறான பல அடிகளைத் தாவீது அடியெடுத்து வைத்திருக்கின்றார்; இது படிப்படியாக நிகழ்ந்த காரியமானபடியால், தவறாய் அடியெடுத்து வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு விஷயமும், மனசாட்சியினை அதிகமதிகமாய் மரத்துப்போகச்செய்து, கிட்டத்தட்ட அறியாமலேயே உச்சக்கட்டமும் வந்துவிட்டபடியால், வெட்கங்கெட்ட இந்த இரண்டு பாவங்களும்கூட மனசாட்சி உறுத்தப்படாமலேயே

செய்யப்பட்டது; அந்தப் பாவம் அதன் கசப்பான பலனாகிய வருத்தத்தை ஓயாமல் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், அந்தப் பாவம் மூடிமறைக்கப்பட்டது (சங்கீதம் 32:3,4);

அதற்காகத் தாவீது மனஸ்தாபமும் படவில்லை; இம்மனுஷனை, இவரது குற்றத்தினைக்குறித்த ஆழமான புரிந்துகொள்ளுதலுக்குள் கொண்டுவருவதற்கும், உடனடியாக இவர் மனம் வருந்தவும், பாவத்தை அறிக்கையிடவும், சீர்ப்பொருந்தவும் வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றின புரிந்துகொள்ளுதலுக்குள் இம்மனுஷனைக் கொண்டு வருவதற்கும் என்று நாத்தான் தீர்க்கத்தரிசி அனுப்பப்படுவதற்கு முன்புவரையிலும், தாவீது மனஸ்தாபப்படாமலே இருந்தார். வல்லமை, பிரபலம் மற்றும் பெரும் வெற்றிகளைப் பொதுவாய்ப் பின்தொடரும் ஆவியினால், தாவீது மிகவும் போதையூட்டப்பட்டிருந்தபடியால், அவர் படிப்படியாக ஒழுக்கத்தில் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருப்பதை அடையாளம் காணமுடியாதவராகக் காணப்பட்டார். அவர் இராஜாவாக இருந்தபடியால், அவரது வார்த்தைகள் ஜனங்கள் மத்தியில் முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது; இஸ்ரயேலர்கள் அனைவரும் அவர் கட்டளையிடுவதைச் செய்யும்படிக்குக் காத்திருந்தார்கள்; தேசத்திலுள்ள முக்கியமான நபர்கள், அவருக்கு ஊழியக்காரர்களாய்க் காணப்பட்டனர்; அவர் மேற்கொண்ட யுத்தங்களிலும் வெற்றிகளே வந்தன; அவரது இராஜ்யம் விருத்தியடைந்தது; மிகவும் செழிப்போடு காணப்பட்டது; ஆனால் இந்த அனைத்து வெற்றிகளின் மத்தியிலும், மேன்மைகளின் மத்தியிலும், தந்திரமுள்ள, அபாயகரமுள்ள, இன்னுமாகக் கவனமாய்க் கவனிக்கப்படவும், உறுதியாய் எதிர்க்கப்படவும் வேண்டியுள்ள சோதனைகள் பதுங்கிக் காணப்பட்டன.

இராஜா தேசத்தினுடைய பிரதான நீதிபதியாகக் காணப்பட்டபடியால், இவருக்கு உண்மையாயிருந்து, இவரைச் சகோதரனைப்போன்று பாவித்து, இவரது பிழைகளையும், இவருக்கான ஆபத்துகளையும் சுட்டிக்காட்டும் அளவுக்குத் துணிந்தவர்களாக யாரும் காணப்படவில்லை. இவருடைய மேலான நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு, இவரை ஞானமாயும், அன்பாயும், மரியாதையாயும் கடிந்துகொள்ளாமல், இவருக்கான அந்த நன்மைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், சுய ஆதாயம் தேடிக்கொள்வதும், இன்னுமாக அதிகாரம் படைத்தவர்களை ஆதரிப்பதும், நடிப்பதும்தான் எப்போதும்போல் இவரைச் சுற்றியிருந்த மனுஷர்களின் மனப்பான்மையாகக் காணப்பட்டது. தாவீதின் குணலட்சணங்களில் காணப்படும் நற்பண்புகளை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு சுட்டிக்காட்டின அதேவேளையில், இவரது வீழ்ச்சிக்கு நேரான படிகளையும் நாங்கள் பகிரங்கமாய்ச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம். மற்ற இராஜாக்கள் தங்களுக்குரியதென உரிமைப்பாராட்டிகொண்ட சிலாக்கியங்களை, தாவீதும் பார்க்கத்துவங்கி, அவைகள் தன்னுடைய சிலாக்கியங்களாகவும் இருக்கின்றதென உரிமைப்பாராட்டிக்கொண்டார் (லேவியராகமம் 18:1-4, 18 அயசபைே மொழியாக்கம்; உபாகமம் 17:14, 17-20-ஆம் வசனங்களைப் பார்க்கவும்); திவ்விய பிரமாணங்களுக்கு முரணாக, இவர் தனக்கு அதிகமான மனைவிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். அம்மோனியர்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில், இவர் வெற்றி பெற்றதோடு திருப்தியடையாமல், தன் சத்துருக்களை இழிவாக நடத்த விரும்பினவராக, தேவையற்ற கொடுமைகளை அவர்களுக்குச் செய்தார் (1 நாளாகமம் 20:1-3; 2 சாமுயேல் 11-ஆம் அதிகாரங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்). பின்னர்த் தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கு எதிராகவும், தன்னிடத்தில் காணப்பட்ட ஞானவான்களின் ஆலோசனைக்கு எதிராகவும், ஜனங்களுடைய ஆன்மீகக் காரியங்களுக்கு எதிராகவும் தாவீது ஜனங்களைத் தொகையிட்ட காரியமானது, இவரிடத்தில் காணப்பட்ட பயபக்தி குறைவு, இவரைத் திவ்விய தயவின்மீது சந்தேகங்கொள்ள வழிநடத்தியுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது; இன்னுமாக இச்சந்தேகத்தின் காரணமாக இவர் தேவன்மீது தன்

நம்பிக்கையை வைப்பதற்குப்பதிலாக, பாதுகாப்புபோன்ற காரியங்களுக்காக, தன் நம்பிக்கையினை ஜனங்களுடைய எண்ணிக்கையின் மீதும், ஆயுதங்களின்மீதும் வைக்க வழிநடத்தப்பட்டார் என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது (எரேமியா 17:5); இன்னுமாகத் தாவீது நீதியின் பாதையில் தொடர்ந்து நடந்திருந்தால் மாத்திரமே, தேவனுடைய தயவும், உதவியும் அவருக்குக் காணப்பட்டிருக்கும் என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

வெளிப்புறத்தில் செழிப்பான நிலைமை காணப்பட்டு, ஆனால் உள்ளான பயபக்தியானது நலிவடைந்துகொண்டு வருகின்ற இந்த ஒரு காலகட்டத்தில்தான், தாவீது சோதனைக்குட்பட்டு, தேவனுக்கும், மனுஷனுக்கும் எதிராகப் பயங்கரமான குற்றம் புரிந்தவரானார் (2 சாமுயேல் 11:1-27). அந்தோ பரிதாபம்! விழுந்துபோன மனித சுபாவமானது எத்துணை பெலவீனமானது! அச்சுபாவம் அது காணப்பட முடிகின்ற நல்ல நிலைமையிலும்கூட, அது எவ்வளவாய்ப் பாவஞ்செய்வதற்கு ஏதுவான ஒரு சுபாவமாகவே காணப்படுகின்றது! உண்மைதான், தேவனோடு நெருக்கமாயும், தொடர்ச்சியாயும் சஞ்சரித்தால் தவிர, மற்றபடி பாவத்தின் வல்லமையிடமிருந்து நமக்கு எந்த ஒரு பாதுகாப்புமில்லை; இன்னுமாக உலகத்தினுடைய ஆவியின் போதையூட்டும் செல்வாக்குகளைத் தொடர்ந்து தவிர்த்தும், எதிர்த்தும் காணப்பட வேண்டும் என்ற திட்டவட்டமான நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தால் தவிர, மற்றபடி பாவத்தின் வல்லமையிடமிருந்து நமக்கு எந்த ஒரு பாதுகாப்புமில்லை. உலகத்தின் ஆவியினுடைய பெருமை அல்லது வீண் புகழ்ச்சி அல்லது சுயத்தைத் திருப்திப்படுத்துவதற்குரிய ஆசை நம்மை இயக்கும்படி நாம் எந்த அளவுக்கு அனுமதிப்போமோ, அந்தளவுக்கு அதன் மதிமயக்கும் செல்வாக்குகளின்கீழ், நம்முடைய ஒழுக்க நெறி சார்ந்த புலனுணர்வுகளைக் கொண்டுவந்துவிடுகின்றவர்களாக இருப்போம். (பெருமளவில் சாத்தானின் ஆவியாகக் காணப்படும்) உலகத்தின் ஆவியினால் ஒருவர் போதையூட்டப்பட்டு காணப்படும்போது, இவர் கண்மூடித்தனமாக அநேக காரியங்களைச் செய்துவிடுவார்; ஆனால் ஒருவேளை தெளிந்த புத்தியோடு இருந்திருப்பாரானால், அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் இவர் வெறுத்து ஒதுக்கியிருந்திருப்பார். இப்படியாகவே மாமனிதனாகவும், ஞானவானாகவும் காணப்பட்ட தாவீதின் விஷயத்திலும் சம்பவித்தது; இவர்மீது இந்தப் போதை மயக்கம் வருவதுவரையிலும், இவரும் ஒரு நல்ல மனிதனாகவும், தேவனுக்குப் பிரியமானவராகவும், தேவனால் மிகவும் கனப்படுத்தப்பட்டவராகவும் காணப்பட்டார்; எனினும் இவர்கூட விழுந்துபோனார்; இவர் தனது உயர்வான ஒழுக்க நிலையினின்று, பண்பினின்று விழுந்தபடியால், அது இவரது சரிவையும், வீழ்ச்சியையும் மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாக்குகின்றது.

அவன் தன் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும்போது, **[R2016 : page 183]** அவனுடைய இருதயம் அவன் சகோதரர்பேரில் மேட்டிமைகொள்ளாமலும், கற்பனையைவிட்டு வலதுபுறம் இடதுபுறம் சாயாமலும், இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் எல்லா வார்த்தைகளையும், இந்தக் கட்டளைகளையும் கைக்கொண்டு, இவைகளின்படி செய்வதற்காகத் தன் தேவனாகிய கர்த்தருக்குப் பயந்திருக்கும்படி கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, அவன் லேவியராகிய ஆசாரியரிடத்திலிருக்கிற நியாயப்பிரமாண நூலைப்பார்த்து, தனக்காக ஒரு பிரதியை எழுதி, தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு, தன் ஜீவனுள்ள நாளெல்லாம் அதை வாசிக்கக்கடவன்; இப்படிச் செய்வதினால், தானும் தன் குமாரரும் இஸ்ரயேலின் நடுவே தங்கள் இராஜ்யத்திலே நீடித்து வாழுவார்கள் எனும் கர்த்தருடைய கட்டளையினைத் தாவீது நினைவுகூர்ந்திருப்பாரானால், அது இவருக்கு நலமாயிருந்திருக்கும் (உபாகமம் 17:18-20). ஒருவேளை இம்மாதிரியான காரியங்களில், தாவீதைப்போன்ற ஒரு மனிதனே வீழ்ந்துபோய், சோதனையினுடைய வல்லமையினால்

மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பாரானால், பின்னர் தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும், தாவீதினுடைய இந்தப் புத்தியீனத்தால் வந்த பாடத்திற்குச் செவிகொடுத்து, நன்மை பெற்றுக்கொள்வானாக. ஒருவன் சாதாரணமானவனாகவோ அல்லது பெரியவனாகவோ இருப்பினும், அவன் தன்னை நீதியின் பாதையில் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனில், தேவனுடைய வார்த்தையானது தினந்தோறும் துணையாகவும், உபாத்தியாகவும், வழிகாட்டியாகவும் காணப்பட வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை நாம் வாசித்தால் மாத்திரம் போதாது; வெறும் தகவலுக்காகவோ அல்லது வாதத்திற்காகவோ அதைக் கற்பதுகூடப் போதாது; அதன் கொள்கைகள் நம்மில் ஒன்றிணைக்கப்படுவதற்கும், நம்முடைய எண்ணங்களை வனைவதற்கும், நம்முடைய செய்கைகள் அனைத்திலும் வழிகாட்டுவதற்கும் என்று, அதை நாம் தியானிக்கவும், புசிக்கவும் வேண்டி அது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படித்தான் கர்த்தருடைய வார்த்தைகள், நம்மை ஊக்குவிக்கும் மற்றும் இயக்கும் வல்லமையாக நமக்குள் வாசமாயிருக்க வேண்டும்; ஒருவேளை நாம் தேவனுடைய வார்த்தைகள் மற்றும் ஜெபம் எனும் சிலாக்கியம் வாயிலாகத் தேவனோடு ஐக்கியம்கொண்டிருப்போமானால், நாம் பாவத்தினால் வஞ்சிக்கப்படாமலும், உலகத்தின் ஆவியினால் போதையூட்டப்படாமலும் இருப்போம்.

ஒரு மனுஷனுடைய ஜீவியத்தை முழுமையாய்ப் பார்க்க வேண்டுமே ஒழிய, அவர் ஜீவியத்தில் காணப்படும் தவறுகளை மட்டும் வைத்து அவரை நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது என்று தாவீதிற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் விதத்தில் சிலரால் கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்றது; இவர்களைப் பொருத்தமட்டில் ஒருவேளை இப்படியாகத் தாவீதின் ஜீவியம் பார்க்கப்பட்டால், நன்மைகளே மேலோங்கிக் காணப்படும்; இப்படியிருக்கும் பட்சத்தில் இவரது ஜீவியம் நீதியான ஒரு ஜீவியம் என்றெல்லாம் கருதப்படலாம் அல்லது வேறு மாதிரி காணப்படலாம் என்ற எண்ணம் காணப்படுகின்றது. இப்படியாகவே தாவீதின் குணலட்சணம் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்றது; இப்படியாகவே முற்காலங்களில், தங்களுடைய கருத்துகளுக்கு வேறுபடுபவர்களை எரித்து, சித்திரவதைச் செய்து, புனிதப்போர் மேற்கொண்டோரிலுள்ள அநேகரும் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இப்படிப் புனிதப்போர் தொடுத்தவர்களில் அநேகர், நல்லவர்கள் என்றும், தப்பெண்ணம் கொண்ட மனிதர்களாக மாத்திரம் காணப்பட்டனர் என்றும் கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இந்த ஒரு விஷயத்தில், நாம் வேறுபடுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்; காரணம் தீர்க்கதரிசியாகிய எசேக்கியேல் மூலம் தெளிவாய்த் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து, மேற்கூறப்பட்டுள்ள கருத்து வேறுபடுகின்றது. நீதிமான் தன் நீதியை விட்டுவிலகி, அநீதி செய்து, துன்மார்க்கன் செய்கிற சகல அருவருப்புகளின்படியும் செய்வானேயாகில், அவன் பிழைப்பானோ? அவன் செய்த அவனுடைய எல்லா நீதிகளும் நினைக்கப்படுவதில்லை; அவன் செய்த தன் துரோகத்திலேயும் அவன் செய்த தன் பாவத்திலேயும் சாவான். துன்மார்க்கன் தான் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும்விட்டுத் திரும்பி, என் கட்டளைகளையெல்லாம் கைக்கொண்டு, நியாயத்தையும் நீதியையும் செய்வானேயாகில், அவன் பிழைக்கவே பிழைப்பான், அவன் சாவதில்லை. அவன் செய்த எல்லா மீறுதல்களும் நினைக்கப்படுவதில்லை; அவன் தான் செய்த நீதியிலே பிழைப்பான். நீதிமான் தன் நீதியை விட்டு விலகி, அநீதி செய்து (மனந்திரும்பாமல்) ஸசு2017 : யீயபந 183ூ அதிலே செத்தால், அவன் செய்த தன் அநீதியினிமித்தம் அவன் சாவான். அவன் எச்சரிப்படைந்து, தான் செய்த எல்லா மீறுதல்களையும் விட்டுத் திரும்புகிறபடியினாலே அவன் பிழைக்கவே பிழைப்பான், அவன் சாவதில்லை (எசேக்கியேல் 18:24, 21, 22, 26-28). 2 பேதுரு 2:20-22-வரையிலான வசனங்களையும் பார்க்கவும்.

ஈடுபலியின் காரணமாக புது உடன்படிக்கையினால், ஆதாமின் மீறுதல் ஈடு செய்யப்பட்டு, பின்னர் விசுவாசிகளுக்கு எதிராக ஆதாமின் பாவங்கள் காணப்படாமல், அவர்களுடைய சொந்த தவறுகள் காணப்படும் ஒரு காலகட்டத்தைக்குறித்தே எசேக்கியேலின் 18-ஆம் அதிகாரம் விசேஷமாகத் தெரிவிக்கின்றது. இதே கொள்கையானது சில விதங்களில், இந்தச் சுவிசேஷயுகத்தில் விசுவாசத்தின் மூலமாக நீதிமானாக்கப்பட்டவர்களுக்கும், நிழலான பலிகள் மூலம் நீதிமான்களாக்கப்பட்ட இஸ்ரயேலர்களுக்கும் பொருந்துகின்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

உலக ஆவியின் போதை மயக்கம் நிமித்தமாக வரும் குருட்டுத்தனமும், ஆவிக்குரிய மந்தமும், ஒருவேளை இந்நிலைமையில் காணப்படும்போது செய்யப்படும் பாவங்களுக்கான காரணம் என்று அனுமானிப்பது, மாபெரும் தவறாய் இருக்கும். இவ்விதமாய்த் தேவன் தாவீதின் விஷயத்தில் எண்ணிக்கொள்ளவில்லை. எந்த ஒரு பாவத்தினுடைய துவக்கமும், அதன் போதையூட்டும் செல்வாக்குகளுக்கு முதலாவது ஒப்புக்கொடுப்பதில் அடங்குகின்றது; ஆகையாலே பொல்லாங்காய்த் தோன்றும் யாவற்றையும் நாம் விட்டு விலகும்படிக்கு நாம் கவனமாய் எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:22). மற்றப் பாவிகளின் விஷயத்தில் காணப்பட்டதுபோலவே, தாவீது செய்த பாவமும்கூடத் தீமையின் முதலாம் யோசனைக்குச் செவிக்கொடுத்ததிலேயே துவங்கினது; இதைச் செய்த பிற்பாடு, அடுத்தக் கட்ட படிகளானது சுலபமாக ஏறெடுக்கப்பட்டது. யாக்கோபு 1:14-15-ஆம் வசனங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்.

பாவத்திற்காக மனம் வருந்துதல் மற்றும் பாவமன்னிப்பு எனும் காரியங்கள் காணப்படுவதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக. தாவீது கொடிய பாவங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும், இவர்மீது தேவன் மிகவும் கோபங்கொண்டிருந்தபோதிலும், தேவன் தம் கோபத்திலும் தம் இரக்கத்தினை நினைவுகூர்ந்து, இவரைக் கடிந்துகொள்ளும்படியாக நாத்தான் தீர்க்கத்தரிசியினை அனுப்பிவைத்தார். இத்தகைய ஒரு செய்தியுடன் இராஜாவை அணுகுவது என்பது, சந்தேகத்திற்கிடமின்றி கடினமானதொரு காரியமாகவே நாத்தானுக்கு இருந்திருக்கும்; எனினும் கர்த்தர் கட்டளையிட்டபோது, இவர் தயக்கம் காண்பிக்கவில்லை; நேரடியாகவும், அதேசமயம் மரியாதையோடு எளிமையாகவும் காரியத்தை நடப்பிப்பதைவிட, வேறொரு வழியை பயன்படுத்தி காரியத்தைச் செய்யலாம் என்றும் நாத்தான் முயற்சிக்கவில்லை. தாவீதின் தற்போதைய தீமையான நடத்தைகள் ஒரு பொருட்டானவைகள் அல்ல என்ற எண்ணத்தைத் தாவீதின் மனதில் கொண்டு வரத்தக்கதாக, தாவீது கடந்த காலத்தில் செய்த விசுவாசத்தின் நல்ல கிரியைகளையும், தாவீதின் துணிவையும், நீதியான மனப்பான்மையையும், தாழ்மையையும் பட்டியலிட்டுக் கூறுவதற்கு நாத்தான் முதலாவது முயற்சிக்கவில்லை; அதாவது தற்போது அவரால் செய்யப்பட்ட தீமைகள், அவரால் முன்பு செய்யப்பட்ட நன்மைகளினால் சமப்படுத்தப்பட்டது எனும் எண்ணங்களைத் தாவீதின் மனதில் உருவாக்க நாத்தான் முயற்சிக்கவில்லை; மாறாக தற்போது செய்யப்பட்ட பாவங்களுக்காய் மனந்திரும்பாததுவரை, தேவனைப் பொருத்தமட்டில், முந்தின நற்கிரியைகள் அனைத்தும் ஒன்றும் இல்லாததாகவே காணப்படும் என்பதை நாத்தான் நினைவுகூர்ந்தவராக, நேரடியாகவே காரியத்திற்கு வந்துவிட்டார்; திறம்பட நாத்தான் வழக்கை ஓர் உவமை மூலம் முன்வைத்தார்; தாவீதும் அதை உண்மையான வழக்கு என்பதுபோல் நம்பினவராக, குற்றம் புரிந்தவன்மேல் மரணதண்டனையினை வேகவேகமாய் வழங்கிவிட்டார். தான் செய்துவந்த அநீதியான காரியங்களைத் தீர்க்கத்தரிசி அறிவார் என்பதை அதுவரையிலும் கொஞ்சம்கூட யூகித்துப்பார்க்காமல், நீதிக்காக தான் எவ்வளவு வைராக்கியம் கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை தேவமனுஷனுக்குக் காண்பிக்க வேண்டுமென்று தாவீது அநேகமாக

விரும்பியிருந்திருக்க வேண்டும். தேவசித்தத்தைச் செய்வதேயல்லாமல், வேறொன்றையும் செய்ய மறுக்கும் துணிவுள்ள தீர்மானத்தோடு நாத்தான் தாவீதின் மனசாட்சிக்கு முன்பு பின்வருமாறு கூறி காரியங்களை முன்வைத்தார்: அப்பொழுது நாத்தான் தாவீதை நோக்கி: நீயே அந்த மனுஷன்; இஸ்ரயேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், நான் உன்னை இஸ்ரயேலின்மேல் இராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணி, உன்னைச் சவுலின் கைக்குத் தப்புவித்து, உன் ஆண்டவனுடைய வீட்டை உனக்குக் கொடுத்து, உன் ஆண்டவனுடைய ஸ்திரீகளையும் உன் மடியிலே தந்து, இஸ்ரயேல் வம்சத்தையும் யூதா வம்சத்தையும், உனக்குக் கையளித்தேன்; இது போதாதிருந்தால், இன்னும் உனக்கு வேண்டியதைத் தருவேன். கர்த்தருடைய பார்வைக்குப் பொல்லாப்பான இந்தக் காரியத்தைச் செய்து, அவருடைய வார்த்தையை நீ அசட்டைபண்ணினது என்ன? ஏத்தியனாகிய உரியாவை நீ பட்டயத்தால் மடிவித்து, அவன் மனைவியை உனக்கு மனைவியாக எடுத்துக்கொண்டு, அவனை அம்மோன் புத்திரரின் பட்டயத்தாலே கொன்றுபோட்டாய். இப்போதும் நீ என்னை அசட்டைபண்ணி, ஏத்தியனாகிய உரியாவின் மனைவியை உனக்கு மனைவியாக எடுத்துக்கொண்டபடியினால், பட்டயம் என்றைக்கும் உன் வீட்டைவிட்டு விலகாதிருக்கும். கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், இதோ, நான் உன் வீட்டிலே பொல்லாப்பை உன் மேல் எழும்பப்பண்ணி, உன் கண்கள் பார்க்க, உன் ஸ்திரீகளை எடுத்து, உனக்கு அடுத்தவனுக்குக் கொடுப்பேன்; அவன் இந்தச் சூரியனுடைய வெளிச்சத்திலே உன் ஸ்திரீகளோடே சயனிப்பான். நீ ஒளிப்பிடத்தில் அதைச் செய்தாய்; நானோ இந்தக் காரியத்தை இஸ்ரயேலர் எல்லாருக்கு முன்பாகவும், சூரியனுக்கு முன்பாகவும் செய்விப்பேன் என்றார் என்று சொன்னான். (2 சாமுயேல் 12:7-12)

இங்குப் பொல்லாப்பு எனும் வார்த்தை பாவம் என்ற விதத்தில் பயன்படுத்தப்-படவில்லை; மாறாக அது பிரச்சனையை அல்லது துன்பத்தைக் குறிக்கின்றதாக இருக்கின்றது. இது ஒரு தேசமாக இஸ்ரயேலோடு பண்ணப்பட்ட தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் ஓர் அம்சமாக இருக்கின்றது. இவர்கள் கீழ்ப்படிந்தார்களானால், பூமிக்குரிய அங்கீகரிப்பையும், பலனையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள். இவர்களது கீழ்ப்படியாமைக்கும், பாவங்களுக்கும் பூமிக்குரிய தண்டனைகள் கொடுக்கப்படும். இம்மாதிரியான உடன்படிக்கையானது, வேறெந்த ஜாதிகளோடும் பண்ணப்படவில்லை. மார்ச் 1, '95-ஆம் வருடத்தினுடைய எங்களது கட்டுரையினைப் பார்க்கவும்.

அது தாவீதிற்கு மிகவும் தர்மச்சங்கடமான தருணமாகக் காணப்பட்டது; அநேகமாக கொஞ்சம் நேரம் அங்கு அமைதி நிலவியிருக்கும். தாவீது என்ன செய்யப் போகின்றார்? தனது பழைய மற்றும் நம்பிக்கைக்குரிய நண்பனும், தேவனுடைய தாழ்மையான மனுஷனுமானவரால் அமைதலாயும், அன்பாயும் இப்படி முன்வைக்கப்பட்ட உண்மையினுடைய வல்லமையினைத் தாவீது பெருமையோடு எதிர்க்கப்போகின்றாரா? இதுவே அநேகமாக இதுவரையிலுமுள்ள இவரது வெற்றிகரமான வாழ்க்கையின் நிமித்தம் உண்டான பெருமையின் முதல் தாக்குதலாக இருந்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் இவர் முன்னிலையில் தெளிவாய் முன்வைக்கப்பட்ட உண்மையும் இருக்கின்றது; இதை இவரால் எப்படி மறுக்க முடியும்? இவரது தவற்றிற்கு இவரால் எப்படிச் சாக்குப்போக்குகளைச் சொல்ல முடியும் அல்லது ஏதேனும் விதத்தில் எப்படி நியாயப்படுத்த முடியும்? இவருடைய மனதிலும் சாக்குப்போக்குகளோ, நியாயப்படுத்தும் காரணங்களோ காணப்படவில்லை என்பதில் நிச்சயமே. குற்றம்செய்தது முதற்கொண்டு ஏறக்குறைய அமைதியற்ற நிலைமையிலும், அவ்வப்போது உறுத்திக்கொண்டும் காணப்பட்ட மனசாட்சியானது, இப்பொழுது முழுமையாக விழித்துக்கொண்டது; ஒரு நெருக்கடியான நிலை வந்துவிட்டது. இராஜாவுக்கு முன்பு இரண்டு வழிகள் இருந்தன; ஒன்று மனம் வருந்தி, அறிக்கையிட்டு,

சீர்பொருந்துதலாகும். இல்லையேல் தீர்க்கத்தரிசியைக் கோபத்தோடு கண்டிப்பதன் மூலமும், [R2017 : page 184] தன்னைக் கண்டனம்பண்ண துணிந்ததற்காகத் தேவ மனுஷனைத் தண்டிப்பதற்கென்று இராஜா என்கிற தனது வல்லமையைப் பொல்லாப்பாய்த் தீங்கிற்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், சகல தேசங்களிலுமுள்ள இராஜாக்களுடைய வழக்கத்தின்படி, இராஜாக்களாகிய தாங்கள் விதிவிலக்கான மனிதர்களெனத் தாங்கள் விரும்பியதைச் செய்வது இராஜாக்களின் உரிமையாய் இருக்கின்றது என்று பெருமையாய் அறிக்கைபண்ணுவதன் மூலமும், அதிக ஆழமாய்ப் பாவத்திற்குள் கடந்துசெல்வது இன்னொரு வழியாய்க் காணப்பட்டது. இவ்விதமாக தேவனுடைய பிரமாணங்களுக்குப் பதிலாக இவ்வுலகத்தின் வழக்கங்களை, தனக்கான உரிமைகளின் தரநிலை என்று தாவீது உரிமை பாராட்டிக்கொள்ளலாம். எந்த இராஜாதான் தன் சொந்த ஆசைகளைவிட, தன் சக மனிதனுடைய உரிமைகளைப் பெரிதாகப் பார்ப்பான் என்று இராஜா சொல்லலாம்.

ஆனால் தாவீது இப்படியாகச் செய்யவில்லை என்பதற்காக நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவர் தன் சிறந்த பண்புகளை ஒருவிசைக்கூட மேலோங்க அனுமதித்தார்; கதையைக் கேட்டபோது, தாவீது தன்னையும் அறியாமல், தன்னை மரணஆக்கினைக்குத் தீர்த்தப்போதிலும், இப்போது தாவீது நாத்தானை நோக்கி: நான் கர்த்தருக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்தேன் என்றான். நாத்தான் தாவீதை நோக்கி: நீ சாகாதபடிக்கு, கர்த்தர் உன் பாவம் நீங்கச்செய்தார் என்றார். (2 சாமுயேல் 12:13)

தேவன் எவ்வளவு கிருபையுள்ளவராக இருக்கின்றார்! உண்மையான மனந்திரும்புதல் வெளிப்படும்போது, அவர் மன்னிப்பதற்கு எத்தனை ஆயத்தமாய்க் காணப்படுகின்றார்! எனினும் நாத்தான் தீர்க்கத்தரிசி: ஆனாலும் இந்தக் காரியத்தினாலே கர்த்தருடைய சத்துருக்கள் தூஷிக்க நீ காரணமாயிருந்தபடியினால், உனக்குப் பிறந்த பிள்ளை நிச்சயமாய் சாகும் என்று சொல்லி, நாத்தான் தன் வீட்டுக்குப் போய்விட்டார் (2 சாமுயேல் 12:14). தாவீது நொறுங்குண்டபோது, தனக்கு எதிராய் வந்த கண்டிப்புகளையும், தண்டனைகளையும் சாந்தத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டார்; மேலும் தனது பாவம் மிகவும் கடுமையானதாகக் காணப்படுவதையும், ஜனங்கள் முன்னிலையிலான தனது நடக்கை, ஜனங்களுடைய ஒழுக்கம் மற்றும் ஆன்மீகம் சார்ந்த நலனுக்கடுத்த விஷயங்களில் மிகவும் தீங்கு விளைவித்துள்ளதையும் தாவீது உணர்ந்துகொண்டு தீர்மானம் எடுத்துக் கொண்டார்; மேலும் தனது பாவம் தீங்கை விளைவித்தபடியால், தனது ஆழ்ந்த மனவருத்தமும், மனந்திரும்புதலும் நன்மைபயக்கும் விதத்தில் காணப்படத்தக்கதாக ஒரு முன்மாதிரியாய் விளங்க வேண்டும் என்ற தனது தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார்.

இது ஒரு சிறந்த தீர்மானமாகும்; தன் பாவத்தை இவர் தாழ்மையாக மற்றும் வெளிப்படையாக அறிக்கைபண்ணின காரியத்திலும், தான் செய்த தவறைக் கூடுமானமட்டும் சரிப்படுத்துவதற்கு இவர் ஏறெடுத்த முயற்சியிலும் இம்மனுஷனுடைய மேன்மை வெளிப்படுகின்றது; இன்னுமாகப் பாவத்திற்கு எதிரான தேவனுடைய கோபம் அனைவருக்கும் தெரியப்படுத்தப்பட்டு, இவ்விதமாய் இராஜாவும், ஜனங்களும் பாவத்திற்கு எதிராக எச்சரிக்கப்படத்தக்கதாக, தேவன் தாவீதின்மீது வருவதற்குப் பாத்திரமானது என்று தம்முடைய ஞானத்திலும், இரக்கத்திலும் கண்டு, அனுமதித்த தண்டனைகளுக்குத் தாவீது சாந்தமாய் ஒப்புக்கொடுத்ததில் வெளிப்படுவதைவிட, வேறெதிலும் இம்மனுஷனுடைய சான்றாண்மை/மேன்மை மிகத் தெளிவாய் வெளிப்படுவதில்லை. பலவானைப்பார்க்கிலும் நீடிய சாந்தமுள்ளவன் உத்தமன்; பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவனைப்பார்க்கிலும் தன் மனதை அடக்குகிறவன் உத்தமன் (நீதிமொழிகள் 16:32). தன் இருதயத்தில் ஆழமாய் வேர்விட்டிருந்த பெருமை மற்றும் சுயநலத்தை ஜெயம்கொண்டதில், தாவீது தன்னை

மாவீரன் என்று நிரூபித்துக்காட்டினார்; அதாவது அவரது வாலிபப்பருவத்தின்போது அவர் காத் பட்டணத்தின் இராட்சதனோடு யுத்தம் பண்ணினபோது அல்லது பிற்பாடு வந்த யுத்தங்களின்போது வீரனாய்த் திகழ்ந்ததைவிட, இந்த ஒரு சம்பவத்தின்போதே தன்னை மாவீரனாக நிரூபித்துக்காட்டினார்.

தெய்வீக மன்னிப்பு என்பது, பாவத்தின் விளைவான தண்டனைகள் யாவற்றையும் தள்ளுபடி செய்யப்படுவதைக் குறிக்காது என்பது இந்த ஒரு சம்பவத்திலும், பல்லாயிரக்கணக்கான மற்ற சம்பவங்களிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தெய்வீகப் பிரமாணத்தின்படி தாவீதின் பாவத்திற்குரிய முழுத்தண்டனை மரணமாகும். மேலும் அந்தக் கடினமான பிரமாணத்தினால் வழங்கப்படும் இந்தத் (மரண) தீர்ப்பானது, இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளின் நிமித்தமாய்ப் பார்க்கப்படும்போது நியாயமானதாகவே காணப்படும் (லேவியராகமம் 20:10; 25:17-ஆம் வசனங்களைப் பார்க்கவும்); எனினும் தாவீது மனம் வருந்தினதின் நிமித்தம், கர்த்தர் மரணதண்டனையை மன்னித்துவிட்டார் (2 சாமுயேல் 12:13); மேலும் குற்றஞ்செய்தவரை முழுமையாய்ச் சரிப்படுத்துவதற்குத் தேவையான ஒரு தண்டனையை மாத்திரம் அளித்தார்; இன்னுமாகத் தேவன் பாரபட்சம் பார்ப்பவரல்ல என்றும், இராஜாவும் சரி, ஜனங்களும் சரி திவ்விய பிரமாணத்திற்கு முன்பு சரிசமமாகவே நிற்க வேண்டும் என்றும் காண்பித்து, ஜனங்களை எச்சரிக்கவும், அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தவும் தேவையான ஒரு தண்டனையை மாத்திரம் அளித்தார். மேலும், கொடுக்கப்பட்ட தண்டனைகள், பெருமளவில் செய்யப்பட்ட பாவங்களினுடைய விளைவுகளேயாகும் என்பதும்கூட நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டும். தாவீதிற்குக் கடுமையான பிரச்சனைகள், பல மனைவிகள் காணப்பட்ட அவருடைய குடும்பத்திலிருந்து வந்தது; தாவீதிற்குப் பெரும்பாலும் பிரச்சனையைக் கொடுத்த அவரது குமாரர்கள், அவரது புறஜாதி மனைவிகளினுடைய பிள்ளைகள் ஆவார்கள்; பத்சேபாளின் பிள்ளையோ மரித்துப்போனது.

51-ஆம் சங்கீதத்தில் தாவீது தனது பாவத்தை வெளிப்படையாய் அறிக்கைபண்ணி, அதை மன்னித்ததிலுள்ள தேவனுடைய இரக்கத்தையும் குறித்துத் தெரிவித்துள்ளார். 32-ஆம் சங்கீதத்தில் எவனுடைய மீறுதல் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவனுடைய பாவம் மூடப்பட்டதோ, அவன் பாக்கியவான் என்றும், எவனுடைய அக்கிரமத்தைக் கர்த்தர் எண்ணாதிருக்கிறாரோ, எவனுடைய ஆவியில் கபடமில்லாதிருக்கிறதோ, மாய்மாலமில்லாமலும், வஞ்சனையில்லாமலும் இருக்கின்றதோ, யாருடைய செய்கைகள் அனைத்தும் வெளிப்படையாகவும், ஒளிவுமறைவு இன்றியும், நீதியை நடப்பிக்கிறதாகவும் இருக்கின்றதோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்றும் தாவீது பதிவுசெய்கின்றார் (சங்கீதம் 32:1,2). அவர் இங்கு தன் பாவத்தை அறிக்கைபண்ணுகின்றார்; மேலும், கர்த்தருடைய மன்னிப்பைக்குறித்தும் சான்றுபகருகின்றார் (வசனம் -5); மேலும், தங்கள் இருதயங்கள் கடினப்பட்டுப்போய், தீயநடக்கைகளுக்குள் கடந்துசெல்வதற்கு முன்பு, சகாயம் கிடைக்கும் காலங்களில் இந்தத் தெய்வீக மன்னிப்பிற்காகத் தேவனிடம் விண்ணப்பம் பண்ணும்படியாக, பாவிகள் அனைவருக்கும் புத்திமதி கூறுகின்றார். (வசனம்-6)

தனது பாவத்தின் காரணமாகத் தன்மீது கடந்துவந்ததும், இன்னுமாகச் சாந்தத்தோடும், பொறுமையோடும் சகிக்கப்பட்டதுமான பிரச்சனைகளின் மத்தியிலும்கூட, நீர் எனக்கு மறைவிடமாயிருக்கிறீர்; என்னை நீர் இக்கட்டுக்கு விலக்கிக்காத்து, இரட்சணியப் பாடல்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்படி செய்வீர் என்று கூறி, தாவீது விசுவாசத்தின் மூலம் கர்த்தரில் களிகூரக் கற்றுக்கொண்டார் (சங்கீதம் 32:7); ஏனெனில் தம்முடைய மன்னிக்கும் அன்பு எனும் முத்திரையினால் முத்திரையிடப்பட்டும், தன்னை

விசுவாசித்தும் காணப்படும் பரிசுத்தவான்களை, எந்த உபத்திரவங்களும் மூழ்கடிக்கக் கர்த்தர் விடார்.

தேவனை விசுவாசித்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படியும் பிள்ளைகள் அனைவருக்குமான தேவனுடைய பதிலைத் தாவீது பின்வருமாறு தெரியப்படுத்துகின்றார்; ஏதோ தேவன் தன்னுடைய தாழ்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசத்திற்குப் பதிலளிப்பதுபோன்று அவ்வார்த்தைகளைத் தெரியப்படுத்துகின்றார்: நான் உனக்குப் போதித்து, நீ நடக்கவேண்டிய வழியை உனக்குக் காட்டுவேன்; உன்மேல் என் கண்ணை வைத்து, உனக்கு ஆலோசனை சொல்லுவேன். வாரினாலும் கடிவாளத்தினாலும் வாய் கட்டப்பட்டாலொழிய, உன் கிட்டச் சேராத (கட்டுப்பாட்டின்கீழ் ஒப்புக்கொடுக்காத) புத்தியில்லாக் குதிரையைப்போலவும் கோவேறு கழுதையைப்போலவும் இருக்க வேண்டாம். (சங்கீதம் 32:8-9)

(துன்மார்க்கன், துன்மார்க்கனாய் இருப்பது வரையிலும்) துன்மார்க்கனுக்கு அநேக வேதனைகளுண்டு (தாவீதுக்கு இந்த வேதனையான அனுபவங்கள் வந்தன வசனம் 3-4); கர்த்தரை நம்பியிருக்கிறவனையோ (இதற்குப் பாவத்திலிருந்து விலகுவதும் அவசியம்) கிருபை சூழ்ந்துகொள்ளும். இரட்சிப்பின் சந்தோஷங்களுக்குள் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மனந்திரும்பின மனுஷனின் நம்பிக்கையுள்ள விசுவாசமானது, நீதிமான்களே, கர்த்தருக்குள் மகிழ்ந்து களிகூருங்கள்; செம்மையான இருதயமுள்ளவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் ஆனந்தமுழக்கமிடுங்கள் என்று கூறினது. (சங்கீதம் 32:11)

ஒருவேளை மனஸ்தாபப்பட்டும், நம்பிக்கைகொண்டும் காணப்படும் தமது ஊழியக்காரனை இவ்விதமாய் தமது இரட்சிப்பின் சந்தோஷத்திற்குள் தேவன் மறுபடியும் கொண்டுவந்து, தாம் நொறுக்கின எலும்புகளைக் களிக்கூரப் பண்ணியிருப்பாரானால் (சங்கீதம் 51:8), ஒருவேளை சுத்த இருதயத்தைத் தேவன் அவரில் சிருஷ்டித்து, நிலைவரமான ஆவியை உள்ளத்தில் புதுப்பிப்பாரானால் (சங்கீதம் 51:8, 10), பின்னர் யாரால் அவரது பிரியமானவன்மீது எந்த ஒரு குற்றத்தையாகிலும் சாட்டமுடியும்? தேவன் இலவசமாய் மன்னித்ததுபோலவே, அவருடைய ஜனங்கள் அனைவரும் காணப்பட வேண்டும்; ஆகையாலே முற்பிதாக்களில் ஒருவராக, தாவீதை நாம் பார்ப்பதில் களிகூருகின்றோம்; இவர் நமது அன்பிற்கும், நமது நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரவானாகக் காணப்படுகின்றார்; இவரது குணலட்சணத்தை அழகுப்படுத்தின அநேக கனிகளைப் பார்த்து நாமும் வளர்த்துக்கொள்வதற்கு, இவர் சிறந்த மாதிரியாகவும் காணப்படுகின்றார். நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதுபோலவே, தன்மீது தானே வெற்றிகொண்ட விஷயத்தில், இராஜா மிகவும் பாத்திரமான மாதிரியாக விளங்கியது போன்று, வேறு எதிலும் காணப்பட்டதில்லை. விசேஷமாக இவரது உயர்ந்த ஸ்தானத்தையும், **[R2018 : page 184]** ஜனங்கள் முன்னிலையிலுள்ள இவரது முதன்மை ஸ்தானத்தையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கையில், இவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அவமானத்திற்குரிய குற்றங்களும், அதை இவர் ஒப்புக்கொண்டதும் இவருக்கு மிகுந்த அவமானமாய் இருந்திருக்கும்; இதன் காரணமாய் ஒட்டுமொத்த ஜனங்களின் மரியாதை மற்றும் நம்பிக்கையை இவர் இழந்திருப்பார்; அநேக வருடங்களாக இவரால் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி மதிக்கப்பட்ட மரியாதையை இவர் இழந்திருப்பார்; இவரது புத்தி தெளிந்தபோது, இவரது இயல்புக்கேற்றபடி மிகுந்த அவமானத்தை உணர்ந்திருப்பார்; இவைகளையெல்லாம் நாம் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கையில், தன்னைத் தாழ்த்தினதிலும், மனம்வருந்தியதிலும், தாவீது தன்மீது தான் அடைந்த வெற்றி என்பது

சரித்திரத்தின் பக்கங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மாபெரும் மற்றும் பிரம்மாண்டமான சாதனைகளில் ஒன்றாகும்; மேலும் எவ்வளவேனும் கர்த்தருடைய நீதியின் வழியினின்று விலகியுள்ளதாக உணர்ந்துகொள்ளும் தேவப்பிள்ளை ஒவ்வொருவருக்கும், இவரது நடக்கையானது பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.